

MAAK ONS TWINTIG JAAR JONGER, DETTIG MAG OOK!

Iets meer dan een jaar geleden zaten we samen op een gewestvergadering te zoeken naar een oplossing om onze hobby wat aan te wakkeren.

Weinigen hadden een pasklare oplossing tot oppositieleider William zei: "MAAK ONS ALLEMAAL TWINTIG JAAR JONGER en alles is opgelost!"

Het werd even stil, maar al snel steeg het decibelgehalte. Iedereen had de boodschap begrepen en hoopte op een mirakel. De verhalen kwamen boven en wonder boven wonder leek iedereen twintig jaar jonger. Voor eventjes toch in het kopke, de pijntjes bleven aanwezig. En had hij gelijk of had hij gelijk?

's Anderendaags, toen ik voor de spiegel stond om nog maar een paar grijze wenkbrauwharen te verwijderen, herinnerde ik mij zijn woorden en dacht: *"Waar zijn die spieren? Daar waren die spieren. Waar is dat buikje? Daar is het buikje. Waar is... zal 't gaan ja... ."*

Maar ik was niet depri, integendeel, eigenlijk was ik blij dat ik mijzelf nog kon zien in de spiegel. Twintig jaar geleden dacht ik, en vele andere met mij, nog niet aan rimpels en grijze haren want we hadden naast ons werk en huishouden ook nog tijd nodig voor onze hobby.

We waren nog met meer dan zesduizend en tegen alle veranderingen opgewassen; afschaffing van bevoorrading, alleen nog kweek en gesloten ringen konden ons niet ontmoedigen. De meeste gewesten en maatschappijen waren in staat en bereid grote kampioenschappen in te richten.

Tweeduizend vogels op het kampioenschap van België kon nog, er was niets te weinig! 2003 en 2004 waren zelfs topjaren voor het gewest Gent. Nationaal voorzitter Gino had een droom, mobiliseerde zijn maatschappijen, huurde de

topsporthall inclusief de watersportbaan... Meer dan 1700 vogels kwamen op deze uitzonderlijke locatie hun kans wagen, maar tegen "Duracell" Schouwvliege was niemand opgewassen. De unieke plaats van het gebeuren bleef hangen. Iedereen was voor een paar uren "topsporter".

2004, William van de Lindezangers Sleidinge had ook een droom en richtte het kampioenschap van Oost-Vlaanderen in met 317 deelnemers.

Wat was de succesformule? Eenvoudig, we waren allemaal twintig jaar jonger, ook de besturen en vrijwilligers. Er waren sponsors en overheden die op de kar wilden springen, er zat geen schip vast en Poetin ging nog op vakantie naar Oekraïne.

Nu, twintig jaar later, is het anders. Normaal en niemands schuld! Alles is moeilijker en ook soms onbetaalbaar geworden. De vrouwen en mannen die toen de vinkenfeesten opfleurdten met een danske op de tafel genieten nu van diner zonder nasleep... ik ook!

NIE PLEUJE

En toch geven ze niet op zolang het gaat, want daar ligt de sleutel volgens mij. Opgeven mag alleen in uiterste nood want 'stoppen' is het streefdoel van onze 'niet gelijk gestemde'! Ik weet het, het is gemakkelijk gezegd, maar gelet op de resultaten van de laatste moeilijke jaren kunnen we ook zeggen dat we toch nog goed bezig zijn. Rekening houden met beperkingen, zaaien naar de zak, transparantie naar leden en A.Vi.Bo. ... Niet tegen elkaar, maar met elkaar spelen...

De jaren 60, vinkenmaatschappij 'De Blauwkoppen' zet al sinds mensenheugenis en bestaat voor zeventig procent uit ouwe getrouwen die er alle zettingen een feest van maken.

Op zekere zondag komt een net geklede man om kwart over tien het lokaal binnen terwijl de vinkeniers zitten te wachten op hun uitslag. Plots gaat hij op een stoel staan en is er even snel af want de tabaksrook koste hem bijna het leven. Maar iedereen heeft de move gezien en is stil. De man neemt het woord

en zegt dat hij bijna iedereen twintig jaar jonger kan maken en dan vooral de mannen met een klak en deze die er bijna aan toe zijn. Sommigen hebben het gesnapt en wrijven zich over hun kale of kalende hoofd, andere denken al aan drankjes en poederkes. Hij opent zijn koffer en haalt daar een hoop prachtige haartooien, pruiken dus, uit.

Pletse Frans is de eerste Chinese vrijwilliger en laat zich twintig jaar jonger maken. En ja, iedereen beaamt dit. Het ijs is gebroken en vijftwintig mannen laten zich tooien. Keuze genoeg; van zwart lang, over bruin gekruld tot kort ros en alles daar tussen. De secretaris is al terug de keuken in met zijn uitslag want niemand luistert. De heer heeft vijftwintig bestelbonnekes en vraagt de helft voorschot, zijnde 200 frank per bestelling. Tegen de donderdag zal iedereen zijn verjongingskuur met de facteur thuis bezorgt krijgen... niet goed, geld terug. Hij belooft van de volgende zondag terug te komen voor de afrekening of ruiling, alles kan! Wanneer hij weg is, blijft de euforie nog wat rondhangen in het lokaal en de secretaris onderneemt nog een tweede poging, maar...

Donderdagmorgen, vijftwintig liefhebbers zitten met de wormkes want de facteur is op komst met hun tweede jeugd. En ja, tegen de middag zijn alle doosjes met harige inhoud op hun bestemming.

Maar in vijftwintig huizen wordt duchtig gevloekt en geketterd want de beloofde pruik is niet meer dan een stuk harig konijnenvel dat wat samen

genaaid is tot een soort zwemmuts. Dus, ze zijn bedrogen en hun geld kwijt. De zondag durven ze bijna niet gaan spelen voor het gelach van de andere, maar dat gebeurt niet. Eén vraag: wie was die man met die mooie pruiken? Een maand later zit de cafébaas zijn gazette te lezen en ziet plots een artikel staan over een toneelstuk dat opgevoerd wordt in de Minardschouwburg in Gent. Op de foto met de acteurs herkent hij de pruikenverkoper. Hij roept het bestuur samen en ze zinnen op wraak, maar hoe?

Twee weken later, op een zondagnamiddag in de Minard, zitten op de eerste rij vijftig vinkeniers, geen probleem. Na drie boeken gaat het doek open en 'pruikemans' staat onder de spots om zijn ding te doen.

Plots staan de vijftig recht en zetten de pruiken van tweehonderd frank op en gaan terug zitten. Iedereen heeft het gezien en de acteur vijftig maal.

Hij valt uit zijn rol, wordt bleek en zegt: *"Ge krijgt allemaal uw tweehonderd frank terug,"* iets wat niet in het script stond. Eind goed al goed, iedereen kreeg zijn geld terug en ook de uitleg van de mooie pruiken. Want deze waren van de Minard, zeer duur maar ook prachtig. Achteraf bleek de man niet aan zijn proefstuk en waren er nog oplichtingen van dezelfde orde.

Dus twintig jaar jonger worden kan!

Bel mij en ik kom met een pruik... borsthaar kan ook.

Lucien van Gent